

הטמאה הזו לשרות בכל מקום שנמצא רשם מצדו.

וכן לא יטל אדם ידיו ממי שלא נטל ידיו, משום שהמשיך עליו אותו רוח טמאה וקבלו זה שנטל מים ממנו, ויש לו רשות לשרות על האדם. לכן צריך אדם להשמר בכל צדדיו מצד הנחש הרע הזה שלא ישלט עליו, ועתיד הקדוש ברוך הוא לעולם הבא לבטלו מן העולם. זהו שכתוב (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ, ואז פתוב (ישעיה כב) בלע המות לנצח וגו'.

והאדם ידע את חנה אשתו וגו'. רבי אבא פתח ואמר, (קהלת א) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ. לפסוק הזה יש פמה גונים, וכן הוא כל דברי התורה יש בכל אחד ואחד פמה גונים, וכלם נאותים וכוף הם. וכל התורה מתפרשת בשבעים פנים כנגד שבעים צדדים ושבעים ענפים, וכוף הוא בכל דבר ודבר של התורה. וכל מה שיוצא מפל דבר ודבר, פמה אפנים מתפרשים ממנו לכל הצדדים.

בא ראה, כשפן אדם הולך בדרך אמת, הוא הולך לימין וממשיך עליו רוח קדושה עליונה מלמעלה, ורוח זו עולה כרצון קדוש להאחז למעלה ולהדבק בקדושה עליונה שלא תזוז ממנו. וכשאדם הולך בדרך רעה וסוטה בדרךיו, הוא מושך עליו רוח טמאה שלצד שמאל, ומטמא אותו ונטמא בו, כמו שנאמר (ויקרא יא) ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם. בא להטמא - מטמאים אותו.

מסאבא לשריא בכל אתר דאשתכח רשימו מסטריה.

ועל דא לא יטול ידוי בר נש ממאן דלא נטיל ידוי בגין דאמשיך עליה ההוא רוח מסאבא וקביל ליה האי דנטל מיא מגיה ואית ליה רשו לשריא עלוי (דף טז ע"א) דבר נש. בגין כף בעי בר נש לאסתמרא בכל סטרוי מסטרא דהאי חויא בישא דלא ישלוט עלוי. וזמין קדשא ברין הוא לעלמא דאתי לאעברא ליה מעלמא. הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ (וכרין) (ד"א וכתוב) (ישעיה כב) בלע המות לנצח וגו'.

והאדם ידע את חנה אשתו וגו'. רבי אבא פתח (ואמר) (קהלת א) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ. האי קרא כמה גוונין אית ביה. והכי הוא כל מלוי דאורייתא פמה גוונין בכל חד וחד וכלהו יאות והכי אנון. וכל אורייתא מתפרשא בשבעין אנפין. לקביל שבעין סטריין ושבעין ענפין. והכי הוא בכל מלה ומלה דאורייתא. וכל מאי דנפיק מפל מלה ומלה כמה גוונין אתפרשן מגיה לכל סטריין.

הא חזי, פד בר נש אזיל בארע קשוט, הוא אזיל לימינא, ואמשיך עליה רוחא קדישא עלאה מעילא. והאי רוח סליק ברעותא קדישא לאתאחדא לעילא ולא תדבקא בקדושה עלאה דלא אתעדי מגיה. וכד בר נש אזיל בארע ביש וסטי ארחוי, הוא אמשיך עליה רוח מסאבא דלסטר שמאלא, וסאיב ליה ואסתאב ביה. פמה דאת אמר, (ויקרא יא) ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם. אתא לאסתאבא מסאבין ליה.